

Slovenským vlastizradcom sa to nakoniec podarilo: Migranti prídu! Aké dôležité je mať Filipa... a Šimka

Branislav Michalka

10. júna 2023 ✚ Politika ✚ Komentár

A pôjde to. Aj bez referenda, a dokonca aj bez toho slávneho parlamentarizmu. Direktívne a úradnícky. S pomocou úradníckej vlády. A v nerozbornej jednote s Európskou úniou, samozrejme. Migranti sa nakoniec asi budú prerozdeľovať a Ibrahim Majga už zrejme nebude jediný, koho navlečú v rámci mimovládnej (ale zrejme už aj vládnej) propagandy do slovenského kroja, aby nám demonštrovali neo-kunderovskú „*neznesiteľnú ľahkosť asimilácie*“.

Posmešky ľavicovo liberálnych propagandistických úderiek, ktoré na odporcov prerozdeľovania migrantov dlhé roky ukazovali ako na trápnych „dezinformátorov“, údajne strašiach dobrých občanov tým, čo nikdy nepríde, nehrozí a nebude, budú upratané do najspodnejších pamäťových poschodí Ministerstva pravdy. Nikto nikoho neoklamal, a už vôbec nie EÚ a jej slovenské cvičené tulene, ktorým sa pri cirkusových vystúpeniach na ňufákoch čoraz radostnejšie vrtia dúhové balóny.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Fortieľ a ako na to

Vytrvalému šťastie praje. To si zrejme uvedomujú tak svetoví neomarxisti, ako aj ich výkonná centrála v Bruseli a preto dovtedy hučali do Európy, až ju nakoniec uťahali. Keď to všetko na Západe začínalo a ľudia ako Enoch Powell, univerzitný konzervatívec stredného prúdu, sa stali cez noc extrémistami, lebo presne uvideli v prorockom vytržení zdravého rozumu davy migrantov a „*potoky krvi*“, tak sa všetci liberáli chytali za bruchá a ťukali si na čelá. Pre istotu však Powella vyhodili z Konzervatívnej strany.

Keď to začalo pred cca 10 rokmi na Východe, nastala rovnaká brucho-čelová „posunkovčina“ a hory nesmierne „vtipných“ Cynických oblúd nám ukazovali priemerného ohlúpnutého Slováčika zo všetkých strán, ako diamant z *Ružového pantera*, aby demonštrovali jeho úbohosť, s ktorou podlieha zbytočnej panike a hoaxom.

A tak ako si na Západe v 60. rokoch minulého storočia mysleli, že sa im to nemôže stať a stalo sa, tak si aj východoeurópske davy nahovárali, že to všetko je ďaleko, že máme kultúrnu autonómiu, nebudaj dokonca suverenitu, vlasteneckých politikov a podobné nezmysly.

Avšak tlak sa neustále stupňoval, migrantov nielenže nikto nechytal a nevracal späť, ale boli celou globalistickou klikou neustále huckaní, podporovaní, protežovaní, dotovaní, glorifikovaní a vítaní. Od šéfa OSN, cez Merkelovú, Leyenovú, a aj „konzervatívnu“ Meloniovú, až po pápeža a dobrého, mierne dezorientovaného strýčka Joea – všetci nám chceli tento sociálny poklad venovať a darovať. Nikto nič neriešil a počet migrantov reálne neklesal. Len sa o nich prestalo písať.

No a teraz ich je už skutočne veľa. A keďže reakcie ľudu sú po veľkom covidovom cvičení preverené, navyše drahú demokraciu, aby sme citovali spolu so Švejkom redaktora Čubičku z *Národnej politiky* „*obstúpili nejaké mraky*“ v podobe všadeprítomného Putlera, situácia dozrela – bude sa zrejme prerozdeľovať. Nie môžu povedať len agenti platení z Moskvy. A s tými zatočíme...

Prorokyňa z Bruselu

V utorok 6. júna sa vývoj prerozdeľovacieho mechanizmu javil natoľko sľubne, že eurokomisárka pre vnútorné záležitosti Ylva Johanssonová radostne dopredu oznamovala, že nastane zlom v migračnej politike „*už tento týždeň*“. No a k tejto základnej informácii uvarila ešte trochu tej omáčky:

„Ide o to, aby sme mali európsku migračnú politiku. Keď spolupracujeme, sme silní. Nie je to hra s nulovým súčtom. Nie je to o víťazoch a porazených. Ak sa dohodneme na spoločnom prístupe k riadeniu migrácie humánnym, ale reštriktívnym spôsobom, všetci budeme víťazmi. Budeme tak schopní spoločne riadiť migráciu usporiadaným spôsobom.“

A dodala:

„Bez dohody sme všetci porazení. S dohodou sme všetci (?) víťazmi, vrátane migrantov. (!) Keď budeme spolupracovať, môžeme migrantov a utečencov prijať aj usporiadanejším spôsobom bez toho, aby sme riskovali ich životy.“

O životoch pôvodných Európanov pani komisárka evidentne príliš neuvažuje. Emigranti predovšetkým. Ale zároveň tušiac, že východných dezolátov netreba zbytočne plašiť, ubezpečila, že „*nepredpokladá žiadne povinné premiestňovanie ľudí*“. A všetci zaspinkali sladko...

Aktívny pionier 21. storočia

Všetko preto mohlo prebehnúť úplne hladko a nehluchne aj na Slovensku, lenže v scenári sa vyskytla chybička. Osvietený minister vnútra slovenskej úradníckej vlády Ivan Šimko, veterán prezliekania kabátov a straníckych tričiek, snáď v snahe dokázať, že je tým najprogresívnejším kresťanským politikom na Slovensku a v okolí, zatrubil do útoku a vypustil zo svojej trúbky zvuky, na ktoré neboli Slováci zatiaľ mentálne narichtovaní:

„Slovensko by malo byť otvorené európskemu riešeniu utečeneckej témy a podieľať sa na ňom. Jednak preto, lebo nejde len o čísla, ale o milióny konkrétnych ľudských osudov, a jednak aj preto, aby sme boli solidárni s členskými štátmi Európskej únie, ktoré sú dnes prvé na rane,“ napísal na svojom facebooku.

Dokonca doplnil svoje ministerské *extempore* aj miniatúrnou homíliou s morálnym nábojom: „*Ide o veľkú mravnú tému našej doby, a preto sa k nej nestavajme ani sebecky, ani alibisticky!*“ Ergo, tí čo sú proti, sú už jasne morálne vydelení z kolektívu ako sebci a alibisti.

Ivan Šimko, osvietený minister vnútra slovenskej úradníckej vlády a veterán prezliekania kabátov a straníckych tričiek

zdroj: youtube.com

Notičky teda musel dostať pán minister od EÚ a pani prezidentky jednoznačné, a úlohu neohrozeného kresťanského slniečkára sa rozhodol zahrať s plným nasadením. Lenže zrejme prezradil dopredu viac ako bolo treba, pretože vzápätí nasledoval krik zo všetkých strán a politici, tušiac pred voľbami celú hrôzu tejto témy, vyrojili sa na úbohého suplikanta Šimka ako osy.

A to aj tí, ktorých by sme považovali za verných synov a dcéry matky Únie, sajúcich z jej životodarných prsníkov mlieko tolerance a demokracie. Strana Hlas vyzvala Šimka, aby nemenil postoj v otázke migrácie, strana Smer varovala pred zmenou rétoriky, no a strany s národným pozadím samozrejme protestovali tiež, avšak, na nich až tak nezáleží.

Zmena nemenného

Ako to teraz tým Slovákom naservírovať, aby sa cap nažral a kapusta zostala celá? Nakoniec sa zľaknutý Šimko v Bruseli šalamúnsky zdržal hlasovania.

Lenže práve aj týmto zdržaním sa umožnilo to, po čom píšali duše eurokratov už celé roky. Podarilo sa zmeniť dohody, ktoré boli v čase podpisovania označené ako nemenné – dohody o utečencoch.

A nastal deň štvrtý, i učinili ministri vnútra štátov EÚ dohodu na svoj obraz. A videli, že dohoda je dobrá a páči sa im. Stretli sa v Luxembursku a predstavte si, Johanssonová sa ukázala byť skutočnou prorokyňou. Ona to všetko predpovedala: dohodli sa na zmene pravidiel v oblasti migrácie a azylovej politiky EÚ.

Teraz bude podľa oficiálneho sloganu zabezpečená „*rovnováha medzi solidaritou a zodpovednosťou*“. Máme tomu rozumieť tak, že doteraz boli Európania s migrantmi solidárni a odteraz budú niešť za nich aj zodpovednosť? Nielen to. Vzniká nový „*mechanizmus solidarity*“ a v ňom sa uvádza čo? Čítajme a učme sa:

„*Na vyváženie súčasného systému, v ktorom je za veľkú väčšinu žiadostí o azyl zodpovedných niekoľko členských štátov, sa navrhuje nový mechanizmus solidarity, ktorý je jednoduchý, predvídateľný a funkčný. Bude existovať minimálny ročný počet premiestnení z členských štátov, z ktorých väčšina osôb vstupuje do EÚ, do iných krajín bloku, ktoré sú takýmto príchodom menej vystavené.*“

Ak toto nie je prerozdelenie, tak potom čo je to? Spokojní politici zároveň síce chlácholia a hovoria aj čosi o nejakej možnosti vykúpenia sa z relokácie, ale ako by to malo prebiehať?

Možno sa bude dať nakoniec z relokácie aj vykúpiť, ako sľubujú páni na uchlácholenie davu, ale ruku na srdce: má na to Slovensko dosť peňazí? A nebude nakoniec ekonomickejšie pre slovenských politikov vziať migrantov, dostať na nich dotácie, tie prehajdákať a odísť spokojne na Ibiza? Veď tak ako rozhodli o stovkách iných habadúr, prečo by sa vyhli práve tejto? Budú to práve politici, kto bude rozhodovať o tom, akú alternatívu „solidarity“ Slovensko prijme. A hádajte trikrát, akú si po zrelom uvážení asi vyberú.

Brána sa otvorila

A už aj vidíme ako na fotografiách šťastných euro-politikov po dosiahnutí tohto víťazstva, úslužný a od slizu mierne lesklý pán minister Šimko podáva ruku súdružke komisárke Johanssonovej. Dobré odvedená práca.

Napriek tomu, že nový text interpretáciu v zmysle relokácie potvrdzuje, pán minister národu oznamuje:

„Slovensko sa preto pri hlasovaní zdržalo. Aj keď naša hlavná červená čiara a tou sú povinné kvóty, prekročená nebola. Dnes je už všeobecná zhoda, že povinné relokácie nie sú cestou pre riešenie migračných tokov do EÚ, čo Slovensko od začiatku požadovalo.“

Skutočne? A ako potom chápať vetu: *„Bude existovať minimálny ročný počet premiestnení z členských štátov, z ktorých väčšina osôb vstupuje do EÚ, do iných krajín bloku, ktoré sú takýmto príchodom menej vystavené.“*

A kto stanoví to „minimum“? A kto ho bude kontrolovať? A podarí sa ho nezvyšovať?

Brána je v každom prípade pootvorená, a bude sa dať otvoriť ešte viac. A práve o to išlo. Dôležité je, že sa otvorili možnosti, o ich využitie sa už globalistickí poskokovia na Slovensku postarajú. Nemusíme mať strach, že zvíťazí tá pre nás výhodnejšia verzia.

Nadšenie, s akým komentujú novú dohodu všetci globalisti nasvedčuje tomu, že nepôjde o žiadnu kozmetickú úpravu, ale pravdepodobne o úplne novú frizúru pre východoeurópskych dezolátov, v štýle afroúčesu, prípadne aj s burkou a turbanom. Nemecká ministerka vnútra Nancy Faeserová označila dohodu dokonca za „historickú“. Žeby nevedela, čo hovorí?

Proti sa postavilo len Maďarsko a Poľsko a ako píše Reuters, *„to však väčšinovú dohodu nenarušilo“*. A Slovensko? Zradilo susedov a ukázalo, aké dôležité je to, keď má Veľký brat v regióne svoje šidlo. A voľby na Slovensku sa blížia, takže ako asi musia dopadnúť? Toto šidlo nesmie byť premárnené! A aktéri samozrejme nesmú zostať bez odmeny...

Ako oživiť politickú mŕtvolu

Pánu ministrovi sa preto možno črtá požehnaná jeseň života. Už žiadne skrachované politické projekty s infantilnými názvami à la „Misia 21“, už žiadne ponížujúce doprosovanie sa návratu do rodnej strany KDH a život v ponížujúcom ústraní. Bol vytiahnutý z politickej ničoty na Olymp európskeho dobrobytu a vie čím je voči súdruhom a súdružkám v Bruseli a v Grasalkovičovom paláci zaviazaný, a aké sú jeho povinnosti. Len nemal toľko kecať pred tým summitom...

Ale čo, ako povedala pookriata pani Bennetová, keď zistila, že jej mierne sprznená dcéra Lýdia sa nakoniec vydala: už je to za nami a konečne sa to podarilo. Za dva, za tri roky si už nikto nespomenie na tie trápnosti okolo celého cirkusu, pán minister bude mať možno flek, možno aj v Bruseli, podobne ako Dzurinda blahej pamäti, alebo ako Mikloš či Figeľ, alebo nebodaj ako Demeš? Nie, tak vysoko predsa len súdruh Šimko nerúbe. On dobre vie, čo sa od neho očakáva...

A aké je poučenie z tohto „náhleho“ celosokolského zletu udalostí? Viacvrstvové.

Prvá vrstva kompostu nám hlása: *Nikdy nelám palicu nad politickým sluhom, pretože nikdy nevieš, kedy by ti mohol byť tento užitočný a nápomocný.*

Druhá vrstva kompostu nám hlása: *Vždy zlom palicu nad kresťanským slniečkárom, ktorý ti sľubuje, že vybaví pre svoj národ kultúrnu autonómiu a suverenitu.*

Tretia vrstva kompostu nám hlása: *Vždy, keď ti Európska únia niečo garantuje, buď si istý, že to nie je garantované.*

Štvrtá vrstva kompostu nám hlása: *Kto má moc a vytrvalosť, ten sa nakoniec dočká.*

No a treba mať aj trochu toho Filipa. Alebo aspoň Šimka, keď už iné nie je naporúdzi...

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/slovenskym-vlastizradcom-sa-to-nakoniec-podarilo-migranti-pridu-ake-dolezite-je-mat-filipa-a-simka/>